

Mál nr. 222/2006

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar A

Vinnuslys við affermingu flutningabifreiðar þann 01.09. 2005

Gögn.

1. Málskot móttakið 03.11. 2006, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 13.11. 2006 og bréf þess til lögmanns M, dags. 02.02. 2006.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Málsatvik eru óumdeild. Slysið varð þegar gámi var lyft áður en búíð var að losa festikeðjur flutningavegns bifreiðar M. Óhappið varð á athafnasvæði A (hafnarsvæði). Þegar stjórnarndi lyftarans varð þess var að gámurinn var ekki laus slakaði hann gámnum aftur niður, en áður en hann slakaði hafi M (tjónþoli) farið bakvið bílinn til að losa keðjurnar og klemmdist milli keðju og kranafóts.

M telur að rekja megi slysið til þess að stjórnandi lyftarans hafi ekki sýnt nægjanlega aðgæslu við að lyfta og slaka gámnum. Hann hafi ekki átt að lyfta gámnum fyrr en búíð var að losa festingar. Hann telur og að rekja megi slysið til ófullnægjandi verkstjórnar.

Vátryggingafélagið telur að það hafi verið í verkahring M að gæta þess að gámurinn væri tilbúinn til affermingar þegar lyftarinn kom á staðinn. Það sé í samræmi við almennar verklagsreglur við aðstæður sem þessar að bílstjóri losi farm. Félagið telur frumorsök slyssins vera þá að M hafi gleymt að losa umræddar keðjur frá gámnum. Félagið telur ekkert athugavert við viðbrögð lyftarastjórnans þegar hann hafi séð að gámurinn var fastur, þ.e. að slaka honum niður. M hafi hins vegar ákveðið að fara út úr bifreiðinni og freista þess að krækja keðjunum úr gámnum í sama mund og honum var slakað. M hafi ekki gert stjórnanda lyftarans viðvart en ekki var sjónlína á milli þeirra. M hafi átt að vera í lófa lagið að bíða. Félagið hafni því bótaábyrgð.

Röksemdafærslu M er getið í bréfi lögmanns hans til nefndarinnar, dags. 30.10. 2006. M.a. er vísað til þess að lyftarastjórinn hafi byrjað að slaka gámnum hægt niður til að hægt væri að losa keðjurnar. M hafi séð hvað um var að vera og farið úr bifreiðinni til að losa keðjurnar, þegar hann reyndi að losa keðjuna varð þumalfingur hans milli keðju og kranafóts með þeim afleiðingum að hann missti framan af þumalfingri. M vísar til umsagnar Vinnueftirlitsins þess efnis að rekja megi slysið til þess að gámnum var lyft áður en búíð var að losa hann og að aðilar sáu ekki til hvors annars. M telur að stjórnandi lyftarans hafi ekki sýnt nægjanlega aðgæslu, hann hafi ekki átt að lyfta gámnum fyrr en búíð var að losa festingar. Ennig hefði mátt komast hjá slysinu ef verkstjórn hefði verið fullnægjandi. M telur bótaábyrgð fyrir hendi m.a. með hliðsjón af ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum sbr. og dóm Hæstaréttar 2001:4576.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum virðist mega rekja slysið til samskiptaleysis aðila þ.e. stjórnanda lyftarans og M.

Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins, dags. 01.09. 2005, er þess getið m.a. að slysið megi helst “rekja til þess að gámnum var lyft með lyftaranum áður en búíð var að losa festikeðjur flutningavagnsins og að lyftarastjórinn og slasaði sáu ekki til hvors annars”.

Það var óvarlegt af stjórnanda lyftarans að lyfta gámnum áður en búíð var að losa um festingar hans. Að sama skapi var óvarlegt af honum að slaka gámnum niður án þess að huga að því að það

væri unnt án hættu fyrir aðra. Það er óvarlegt að aðilar skuli ekki hafa sjónlínu sín í milli við framkvæmd verks sem þessa. Það er á ábyrgð stjórnanda lyftarans að gæta þess að gámnum sé ekki lyft fyrr en ljóst sé að búið sé að losa um festingar. Honum ber og að gæta aukinnar aðgæslu þegar gámi er slakað. Ekki hefur verið sýnt fram á að stjórnandi lyftarans hafi sýnt nægjanlega aðgæslu. Umhugsunarvert er hvernig staðið var að verkstjórn.

Með hliðsjón af framanrituðu og fyrirbyggjandi gögnum er bótaábyrgð fyrir hendi samkvæmt ábyrgðartryggingu A.

Það var óvarlegt af M að reyna að losa keðjufestingar án þess að gera stjórnanda lyftarans viðvart. Hann ber því eigin sök sem nemur 1/3 hluta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, en M ber eigin sök sem nemur 1/3 hluta.

Reykjavík 5. desember 2006

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.